

Jaap Mellink op de oude zeedijk bij Ezumazijl waar hij veel inspiratie op deed voor zijn boek.

Foto Jochum Boomsma

Als vestigingsmanager van de Nieuwe Dockumer Courant en regiokantoor Leeuwarder Courant in Dokkum heeft de 56-jarige Jaap Mellink genoeg drukte. Toch lukte het hem om in zijn vrije tijd voor de tweede keer een foto/dichtbundel over Noordoost-Friesland te maken. „Het is de kunst om een goede balans te vinden tussen werk en vrije tijd”, aldus Mellink.

H

et is een mooie dag’, is de titel van de nieuwe bundel van Mellink. Zijn debuut ‘De geur van vers gemaaid gras’ was al een groot succes en ook het tweede deel verkoopt als een tielier. Het is een poëtische ont-

moeting in het prachtige Noordoost-Friesland. De Dokkumer liet zich inspireren door de rust en schoonheid van het landschap. De tochten van Mellink door dit boeiende gebied resulteerden in een verzameling fraaie foto’s en gedichten, waarbij soms een wonderlijk samenspel ontstond tussen woord en beeld.

Hoeveel tijd de vestigingsmanager in dit boek heeft gestoken, is volgens Mellink moeilijk te zeggen. „Als je in het proces zit om een bundel te maken ben je er vrij intensief mee bezig en is het niet in tijd uit te drukken. Tussen start en finish van een bundel zit ongeveer een periode van driekwart jaar.”

Voor Mellink is het schrijven van gedichten en fotograferen puur een hobby. „Ik verdien er geen cent mee. Het is een liefhebberij die geen geld kost en wie kan dat van een hobby zeggen? De rijkdom die ik overhoud aan de bundels is geestelijke rijkdom en niet uit te drukken in geld.”

Eigenlijk is het idee om een foto/dichtbundel te maken ontstaan na een burn-out in 2003. In de periode daarvoor waren lange werkdagen en het geheel opgaan in de krant voor Mellink

heel normaal. Vooral na de overname van Zeijl en Kuipers in 1984 door de Friese Pers brak voor de Dokkumer een roerige tijd aan. „Er kwam een cultuurverschil om de hoek kijken. Het heeft jaren geduurd voor er een goede vorm was gevonden tussen de korte lijnen en zelfwerkzaamheid in Dokkum en de andere structuren in Leeuwarden.”

Op een gegeven moment zette Mellink de zaken eens goed op een rijtje en vond een goede balans tussen werk en vrije tijd. „De balans was te ver doorgeslagen en was toe aan herijking. Ik probeerde mijn creativiteit niet meer alleen in de kranten te steken, maar ook in de eigen ruimte.”

Na een intensieve periode bij herstelbegeleider en kunstenaar Guus Slauerhoff in Assen kreeg de creativiteit een evenwichtige balans en ontstond ook een uitwerking van ideeën die al langer om een uitweg zochten. „De kunst van het ‘nee’ zeggen, werd eigen gemaakt en het ‘ja’ zeggen tegen eigen gevoel kreeg de overhand.”

Nadat de rust in het lijf en de geest was teruggekeerd kwam ook de ruimte voor nieuwe projecten, zoals het maken van een boek. Mellink schafte een fototoestel aan, maakte foto’s van diverse mooie plaatsen in Noordoost-Friesland in alle jaargetijden en schreef er ontroerende, humoristische en rake gedichten bij.

KLASINA VAN DER WERF

